

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

07 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

**Diaconu Iurie
Catan Liliana
Boico Victor**

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

TUDOS Vitalie XXXXX, *născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.05.2019– 14.08.2020;

Instanța de apel: 22.10.2020 – 01.12.2020;

Instanța de recurs: 09.02.2021 – 07.04.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 14 august 2020, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Tudos Vitalie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 alin. (2) și 84 alin. (2) Cod penal, la pedeapsa stabilită, i s-a cumulat total pedeapsa complementară, aplicată prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 15 noiembrie 2018 și i s-a stabilit pedeapsă definitivă de 4 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe termen de 1 an, cu obligarea acestuia să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Tudos Vitalie la 08.02.2019, aproximativ la ora 23:13, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din

15 noiembrie 2018, intenționat, încălcând prevederile Regulamentului circulației rutiere pct. 14 lit. a), conform căruia, *conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere*, deplasându-se pe XXXXX, la volanul automobilului de model "Toyota Carina" cu XXXXX, în stare de ebrietate, a tamponat autovehiculul de model Toyota RAV-4 cu XXXXX, condus de Filip Radu-Mihail. Ulterior, fiind îndreptat la Dispensarul Republican de Narcologie și cercetat de către medicii experți, conform procesului-verbal nr. 5073 din 09.02.2019, la Tudos Vitalie s-a constatat concentrația de alcool în sânge de 1,95 mg/l, care constituia stare de ebrietate cu grad avansat.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea ei, rejudicarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă de 8 luni închisoare. În baza art. 85 alin. (2) și 84 alin. (2) Cod penal, la pedeapsa stabilită să-i fie cumulată total pedeapsa complementară aplicată prin sentința Judecătorei Căușeni, sediul Central din 15 noiembrie 2018 și definitiv să-i fie stabilită o pedeapsă de 8 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani. În baza art. 90¹ Cod penal, executarea pedepsei închisorii stabilite inculpatului să fie suspendată parțial, urmând ca acesta să execute pedeapsa închisorii pe un termen de 4 luni în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea părții rămase a pedepsei cu închisoare de 4 luni să fie suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 2 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului, partea acuzării a indicat că, deși, instanța de judecată a dat apreciere corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei și a emis o sentință de condamnare, totuși consideră sentința enunțată neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei. Precizează că instanța de judecată nu a luat în considerare faptul că Tudos Vitalie a fost condamnat la 15.11.2018 de către Judecătoria Căușeni, sediul Central în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal (pentru 2 episoade), fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pentru 5 ani.

Astfel, deși potrivit certificatului eliberat de Biroul de Probațiune Căușeni, inculpatul a executat integral pedeapsa, el nu și-a făcut concluziile de rigoare în vederea corijării sale, întrucât la data de 08.02.2019, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, a comis o altă infracțiune, prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal. Consideră că prin stabilirea unei pedepse non-privative de libertate, nu a fost atins scopul principal de prevenire a comiterii de noi infracțiuni de către inculpat.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

La caz, sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau închisoare de până la 1 an. În contextul art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă, în privința lui Tudos Vitalie, instanța de fond a identificat căința sinceră, în calitate de circumstanță ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal- săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară. S-a stabilit că la evidență la medicul narcolog și psihiatru, inculpatul nu se afla (f.d. 60; 62).

S-a reținut că, inculpatul anterior a fost judecat pentru infracțiune similară, fiind condamnat prin sentința Judecătorei Căușeni, sediul Central din 15 noiembrie 2018 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal (2 episoade) la 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 5 ani.

Potrivit certificatului eliberat de Biroul de Probațiune Căușeni, Tudos Vitalie a executat integral pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 ore, rămânând la evidență la Biroul de Probațiune Căușeni în baza art. 65 Cod penal cu pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Așadar, instanța de judecată, la individualizarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75-78 Cod penal, luând în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare prin prisma prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal, faptul că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție, personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat, antecedentele penale nefiind stinse și faptul că acesta nu se află la evidență la medicul psihiatru sau narcolog.

În privința aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a considerat că pedeapsa stabilită este echitabilă și că aceasta va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Instanța a menționat că, suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă

o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este incident în viața lui.

În consecință, instanța de fond întemeiat a concluzionat că împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele ce vizează personalitatea inculpatului, sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal.

Deși în apelul depus de acuzatorul de stat s-a solicitat aplicarea în speță a prevederilor 90¹ Cod penal, prin suspendarea parțială a executării pedepsei, urmând ca Tudos Vitalie să execute pedeapsa închisorii pe un termen de 4 luni în penitenciar de timp semiînchis, iar executarea părții rămase a pedepsei cu închisoarea de 4 luni să fie suspendată condiționat, în dezbaterile judiciare în fața primei instanțe, acuzatorul de stat a solicitat aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal (f.d. 120-123).

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet.

În motivare recurentul a indicat că, dispoziția art. 90 Cod penal obligă instanța de judecată să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, or instanța se limitează doar la enumerarea circumstanțelor care le consideră atenuante. Instanța de apel făcând trimitere la prevederile art. 61, 75 Cod penal nu s-a referit la argumentele care au servit la aplicarea acestor temeuri, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală.

În argumentarea deciziei nu se regăsesc motive de aplicare a pedepsei mai ușoare și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei. Inculpatul a fost condamnat la 15.11.2018 de către Judecătoria Căușeni, sediul Central în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pentru 5 ani. Deși, potrivit certificatului eliberat de Biroul de Probațiune Căușeni, inculpatul a executat integral pedeapsa cu muncă neremunerată, nu a făcut concluziile de rigoare în vederea corijării sale, întrucât, la data de 08.02.2019 a comis o altă infracțiune.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent,

or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat se constată că, procurorul critică decizia sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*, însă Colegiul analizând decizia atacată, conchide că nici un temei prevăzut de norma menționată, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*. Colegiul penal, analizând acest temei în raport cu motivele invocate, reține că nici aceasta nu și-a găsit confirmarea nefiind aplicabil speței din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel. Astfel, Colegiul se va expune doar în latura individualizării pedepsei și corectitudinii aplicării prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpat.

La verificarea cererii recurentului, Colegiul a depistat că acuzatorul de stat în toate instanțele de judecată invocă solicitări diferite. În prima instanță, a solicitat aplicarea pedepsei în coroborarea cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, art. 84 alin. (2), 85 alin. (2) și 90 Cod penal (f.d. 120-123). În cadrul ședinței din 21.07.2020 a menționat că inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa cu muncă neremunerată, dar nu a conștientizat ilegalitatea acțiunilor sale și a mai comis o asemenea infracțiune, de aceea este nevoie de aplicarea pedepsei cu închisoare pe termen de 8 luni și suspendarea executării pedepsei pe termen de 2 ani conform art. 90 Cod penal (f.d.128).

În instanța de apel, acuzatorul a solicitat aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, suspendarea parțială a executării pedepsei pe motiv că inculpatul a mai comis infracțiuni similare.

Prin cererea de recurs s-a solicitat rejudecarea cauzei pe motiv că necorespunzător a fost aplicat art. 90 Cod penal, însă nu a invocat careva motive care ar justifica aplicarea unei pedepse mai aspre.

Astfel, din cele expuse rezultă că poziția acuzatorului de stat este diversă și neclară, or la caz, recurentul era obligat să indice expres în cerere și să argumenteze solicitările sale.

Este incertă poziția recurentului și vis-a-vis de certificatul din 11.11.2019, eliberat de Biroul de probațiune Căușeni, anexat la materialele dosarului la solicitarea acuzatorului de stat, care informează că, inculpatul a executat integral pedeapsa principală (f.d. 117), deoarece nu explică în ce context proba dată susține argumentul privind excluderea art. 90 Cod penal. Colegiul menționează că instanța de apel a examinat corectitudinea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, criticile formulate de procuror au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, iar argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei instanței de apel.

Un alt aspect important care a fost luat în considerație de către instanța de apel, este faptul că cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece Tudos Vitalie a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și potrivit alin. (8), a beneficiat de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Sentința de condamnare s-a bazat pe materialele dosarului pe care inculpatul le-a recunoscut și pe solicitările acuzatorului de stat.

Astfel, reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, Colegiul reține că, instanța de apel just a considerat că corectarea inculpatului este posibilă fără privarea de libertate, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei principale, punându-se la baza soluției prevederile art. 7, 61, 75, 84 alin. (2), 85 alin. (2), 90 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, precum și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, personalitatea celui vinovat și circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea.

Colegiul menționează că prevederile legale în această privință au fost respectate, instanța de apel a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4-5, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

Având ca reper considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat sunt vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **TUDOS Vitalie XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 mai 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Boico Victor